

NOOIT

ik maak nooit iets mee. Maar soms wel.

Ik gooi nooit werken weg. Bijna nooit.

Ik gooi nooit onderdelen van werken weg. Dat worden meestal nieuwe werken

Ik gooi nooit werken weg. En daarom heb ik heel veel werken.

Van Kints bedient zich van eenvoudige uitgangspunten, die ruimte scheppen voor een onbegrensde hoeveelheid variaties, met het vermogen emoties bijna lijfelijk op de beschouwer over te dragen.

De werkwijze van Ton van Kints bestaat uit het verzagen van houten platen, waarvan de losgezaagde delen vervolgens in een andere organisatie in elkaar worden gezet. In zijn werk ontbreekt ieder vertoon van technische virtuositeit, hoewel hij het onmiskenbaar met vaardigheid maakt.

De uiteindelijke stemming van een werk wordt bepaald door de wijze van assembleren – met nieten, kit of epoxy – en een sober, monochroom kleurgebruik. In de loop der jaren ontstaan steeds weer nieuwe series, die altijd onmiskenbaar zijn handschrift dragen, maar die onderling behoorlijk kunnen verschillen.

1+1

De beste werken uit de lange series verlaten het atelier en vertegenwoordigen de productie van van Kints in tentoonstellingen. De rest blijft achter en worden atelier-dochters of atelier-muurbloempjes omdat ze een beter geslaagde serie-genoot hebben of omdat er een technisch aspect niet goed is gegaan. En zo groeit het aantal werken dat lange tijd tegen de ateliermuur staat, leunend tegen en tussen andere lotgenoten.

Sommige van die individuele werken leken een bondje aan te gaan met hun buur. Die verbinding maakte van Kints definitiever door ze op elkaar te schroeven; de 1+1 serie was geboren. De individuele werken verliezen door deze actie hun oorspronkelijke titel en krijgen als naam het getal 1. Het kan zijn dat een hele stapel werken één nieuw werk is geworden. Dan wordt de titel bijvoorbeeld 1+1+1+1+1, gevolgd door de posities hoe ze geplaatst zijn ten opzichte van elkaar zoals 'rug tegen rug', 'gezicht tegen gezicht' of 'lepeltje-lepeltje'. Daarachter is vermeld het volgnummer en de datums van oudste werk en de laatste actie. Om de eenheid van de onderdelen te bevestigen wordt het werk overgoten met een laag epoxylak. Enkele zijn ook gemetaliseerd zodat een laagje tin of brons de eenheid nogmaals bestempeld.

Package

Een andere recycle variant is 'packaging'. Een door andere werken overbodig geworden werk wordt tot een aantal ronde vormen verzaagd, die vervolgens op elkaar worden geschroefd. Het herschikte werk krijgt eveneens een foedraal, een coating van epoxylak en/of een metaal. De nieuwe titel is 'package' gevolgd door volgnummer en de oorspronkelijke titel.

Raster

De meest recente manier om epoxy-werken, die al veel handelingen hebben ondergaan, te vitaliseren is door er een fijn en zeer ondiep raster in te zagen en deze te vullen met plamuur. Het reliëf dat voorheen ontstaan is door de herverdeling van het plaatmateriaal wordt nu weer zichtbaar doordat de zaag het oppervlak niet overal raakt, of slechts nipt aanraakt. Een vrijwel niet zichtbaar aspect van het oude werk wordt zichtbaar door deze raster-huid en is het voorkomen van het nieuwe.

Enkele van deze werken worden getoond in de stand van galerie Ramakers op Art Rotterdam in februari 2023

Ton van Kints
www.tonvankints.nl

GB

The Hague, November 2022

NEVER

I never experience anything. But sometimes I do.
I never throw away works. Almost never.
I never throw away parts of works. They usually become new works.
I never throw away works. And that's why I have a lot of works.

Ton van Kints uses simple principles, which create space for an unlimited amount of variations, with the ability to transmit emotions almost physically to the viewer. Ton van Kints' method consists of sawing off wooden boards, the loose-sawn parts of which are then assembled in another organization. His work lacks any display of technical virtuosity, although he unmistakably creates it with skill. The final mood of a work is determined by the method of assembly - with staples, sealant or epoxy paint - and a sober, monochromatic use of color. Over the years, new series keep emerging, which always bear his unmistakable handwriting, but which can be quite different from one another.

1+1

The best works from the long series leave the studio and represent van Kints' production in exhibitions. The rest stay behind and become studio daughters or studio wallflowers (shrinking violets) because they have a better-successful series-mate or because some technical aspect went wrong. And so grows the number of works that stand against the studio wall for long periods of time, leaning against and among other peers. Some of those individual works seemed to make a union with their neighbor. Van Kints made that connection more definite by screwing them together; the 1+1 series was born. Through this action, the individual works lose their original title and are given the number 1 as their name. It may be that an entire stack of works has become one new work. Then, for example, the title becomes 1+1+1+1+1+1, followed by the positions how they are placed in relation to each other such as "back to back", "face to face" or "spooning". Behind that is listed the sequence number and dates of oldest work and last action. To confirm the unity of the parts, the work is overlaid with a layer of epoxy lacquer. Some are also metalized so that a layer of tin or bronze once again endorse the unity.

Package

Another recycling variant is "packaging". A work made redundant by other works is sawn into a number of round forms, which are then screwed together. The rearranged work is also given a case, a coating of epoxy lacquer and/or a metal. The new title is "package" followed by serial number and the original title.

Grid

The most recent way to vitalize epoxy works, which have already undergone many operations, is to cut a fine and very shallow grid into them and fill them with putty. The relief previously created by the reorganization of the sheet material now becomes visible again as the saw does not touch the surface everywhere, or only barely touches it. An almost invisible

aspect of the old work becomes visible through this grid-skin and is the appearance of the new.
Some of these works will be shown in the Ramakers gallery booth at Art Rotterdam in February 2023

Ton van Kints
www.tonvankints.nl